

Czym jest homeopatia?

Homeopatia jest alternatywną metodą leczenia.

Homeopatia wykorzystuje substancje lecznicze w małych lub nieskończenie małych dawkach.

Leki homeopatyczne nie wykazują działania toksycznego.

Pomimo wielu prób nie udało się jednoznacznie udowodnić mechanizmów działania tych leków.

W procesie leczenia preparaty homeopatyczne mogą być łączone z lekami klasycznymi.

W wyniku procesu terapeutycznego leczony jest pacjent, a nie choroba. Jest to terapia indywidualna.

Dlaczego zajmujemy się homeopatią?

W aptekach sprzedawane są preparaty homeopatyczne, które zostały dopuszczone do obrotu z zachowaniem odpowiednich procedur prawnych obowiązujących na terenie Polski

Farmakopea Polska IX wprowadziła monografie dotyczące leków homeopatycznych.

W Farmakopei XI opisanych jest 31 surowców wyjściowych stosowanych w tej terapii.

FP musi być zgodna z Ph.E. (Farmakopea Europejska), która zawiera monografie dotyczące leków homeopatycznych.

W Polsce status prawny leku homeopatycznego określa Ustawa Prawo Farmaceutyczne z dnia 6 września 2001r. z późniejszymi zmianami.

Art. 2. pkt.29 Ustawy Prawo Farmaceutyczne podaje definicję leku homeopatycznego

„Produktem leczniczym homeopatycznym – jest produkt leczniczy wytworzony z homeopatycznych substancji pierwotnych lub ich mieszanin, zgodnie z homeopatyczną procedurą wytwarzania opisaną w Farmakopei Europejskiej lub w przypadku braku takiego opisu, w farmakopeach oficjalnie uznanych przez państwa członkowskie Unii Europejskiej lub państwa członkowskie Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym”.

Rejestracją preparatów homeopatycznych zajmują się:

- Agencja Kontroli Lekarskiej (MCA) przy Parlamencie Europejskim.
- Urząd Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych w Warszawie (Polska).

6 listopada 2001r. została ogłoszona Dyrektywa 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady Europy, dotycząca leków przeznaczonych do stosowania u ludzi. Jest to akt prawny oficjalnie uznający leki homeopatyczne we wszystkich krajach UE. Polska po wstąpieniu do Unii Europejskiej i po podpisaniu Aktu Akcesyjnego przyjęła przepisy tej dyrektywy.

Za twórcę homeopatii współczesnej uważany jest Samuel Hahnemann (1755-1843).

- Podstawowe prawo homeopatii *Similia similibus curantur*(Podobne podobnym lecz).

Zasada jest ujęta w trzech regułach

1. Każda substancja czynna farmakologicznie wywołuje u osób zdrowych i wrażliwych, zespół charakterystycznych objawów.
2. U każdego chorego występuje zespół objawów charakterystycznych dla schorzenia, na które cierpi. Można je zdefiniować jako „zmiany w sposobie odczuwania i reagowania” chorego na chorobę.
3. Powrót do zdrowia, którego przejawem jest ustąpienie objawów choroby, może nastąpić w wyniku podania małych lub bardzo małych dawek substancji, wywołujących u osób zdrowych objawy podobne do objawów występujących u chorego.

- Zasada dawki minimalnej

Lek homeopatyczny powinien być zastosowany w najmniejszej możliwej dawce powodującej zdrowienie pacjenta.

- Zasada pojedynczego leku *Unitas remedii*

Klasyczna homeopatia zaleca stosowanie tylko pojedynczego leku w czasie trwania kuracji. Jeśli konieczne jest zastosowanie kilku preparatów to należy zastosować odstęp czasowy przy ich przyjmowaniu.

- Zasada wzbudzenia środka leczniczego

Na niej opiera się przygotowywanie leku homeopatycznego. Każdą otrzymaną potencję (rozcieńczenie) należy poddać dynamizacji czyli uaktywnieniu energetycznemu substancji czynnej. Hahnemann udowodnił w swoich badaniach, że lek dynamizowany wykazuje silniejsze działanie lecznicze, w stosunku do leku tylko rozcieńczonego.

- leki płynne - silne 10-krotne wstrząsanie
- leki stałe - ucieranie z laktozą w moździerzu przez 60 min

Lek niedynamizowany nie jest lekiem homeopatycznym

Leki homeopatyczne wykonuje się w aptekach i laboratoriach homeopatycznych.

Sposób wykonania opisany jest w farmakopeach homeopatycznych Niemiec, Francji, USA, Indii, Pakistanu i Brazylii.

W Polsce leki wykonuje się na podstawie HAB1 Farmakopei Homeopatycznej Niemieckiej, która jest częścią DAB Farmakopei Niemieckiej.

Leki homeopatyczne przygotowuje się przez dokonanie odpowiednich rozcieńczeń surowców leczniczych. Produktem wyjściowym dla leku homeopatycznego jest pranalewka lub nalewka uzyskiwana z alkoholowego wyciągu roślinnego lub prasusubstancja uzyskiwana przez rozdrobnienie (minerały).

Pranalewka i prasusubstancja oznaczana jest symbolem 0.

Rozpuszczalnikiem jest dla:

- leków płynnych - etanol o różnym stężeniu,
- leków stałych (rozcierek) – laktoza

Stopień rozcieńczenia oznacza się literą i cyfrą.

Litera D – decum – rozcieńczenie dziesiętne

Litera C – centum – rozcieńczenie setne

Schemat potencjonowania

1 cz 0 + 9 cz rozpuszczalnika = D1 (10-1)
1 cz D1 + 9 cz rozpuszczalnika = D2 (10-2)
1 cz D2 + 9 cz rozpuszczalnika = D3 (10-3)

1 cz 0 + 99 cz rozpuszczalnika = C1 (10-2)
1 cz C1 + 99 cz rozpuszczalnika = C2 (10-4)
1 cz C2 + 99 cz rozpuszczalnika = C3 (10-6)

Takie postępowanie zwane jest potencjonowaniem.

Rozcieńczenia (dilucje) wykonuje się w butlach ze szkła oranżowego o 1/3 większych od końcowej objętości leku. Rozcieńczenia przygotowują można:

- metodą Korsakoffa jednonaczyniową (niefarmakopealna)

W całym procesie potencjonowania używa się jednego naczynia,

- metodą wielonaczyniową (wg Hahnemanna)

Każdą następną potencję wykonuje się w nowym naczyniu [wg HAB1 (wagowo/wagowo)]

Dilucje przyrządza się z esencji(pranalewek) lub nalewek.

Esencje wg. HAB. można przygotować wg.§1,2 lub 3, nalewki przygotowuje się wg.§ 4.

Dilucje z esencji:

Jeżeli esencja przygotowana jest wg.§ 1 lub 2 do przyrządzenia pierwszej potencji dziesiątej w ilości 10,0g należy brać:

2 części wagowe esencji i 8 części spirytusu 45^0 . = 10 cz. D₁

1 cz. D₁ + 9 cz. rozpuszczalnika = 10 cz. D₂

Rozcieńczenia od D₁-D₃ wykonuje się na 45^0 etanolu, a wyższe na 60^0 etanolu.

Jeżeli esencja przygotowana jest wg.§ 3 do przyrządzenia pierwszej potencji dziesiątej w ilości 10,0g należy brać:

3 części wagowe esencji i 7 części spirytusu 60^0 . = 10 cz. D₁

1 cz. D₁ + 9 cz. rozpuszczalnika = 10 cz. D₂

Rozcieńczenia od D₁-D₃ wykonuje się na 60^0 etanolu, a wyższe na 45^0 etanolu.

Dilucje z nalewek:

Nalewka jest pierwszym dziesiątym rozcieńczeniem = D₁

1 cz. D₁ + 9 cz. etanolu o mocy użytej do sporządzania nalewki = 10 cz. D₂

1 cz. D₂ + 9 cz. etanolu o mocy użytej do sporządzania nalewki = 10 cz. D₃

1 cz. D₃ + 9 cz. etanolu 45^0 lub o mocy podawanej przy danym surowcu = 10 cz. D₄

Wyższe rozcieńczenia przyrządza się zwykle na za pomocą 45^0 etanolu

Rozcieńczenia stałe (rozcierki - trituracje).

Wykonuje się poprzez ucieranie ręczne, 1 cz prasubstancji lub potencji z 9 lub 99 cz. laktozy (wagowo/wagowo). Dynamizacja przez około 1 godz. wg. schematu:

Odważoną ilość cukru mlekowego dzieli się na trzy równe części. Pierwszą wsypuje się do moździerza i rozciera pestlami. Po pokryciu nierówności i porów naczynia dodaje się lek. Substancję leczniczą rozciera się 6 minut, po czym przez 4 minuty odskrobuje się masę ze ścianek moździerza. Czynność rozcierania leku i odskrobywania powtarza się jeszcze raz. Następnie dodaje się drugą część laktozy i postępuje tak jak przy rozcieraniu pierwszej części. Na koniec dodaje się trzecią część cukru mlekowego i rozciera jak wyżej.